

[1] החזית הקדמית של הבית.
 כדאי לשים לב לצבע המעקה
 בקומה השנייה - צבע זה חוזר
 בגדול בתוך הבית
 [2] החזית האחורית של הבית
 בו הניחה האדריכלית בסיס
 להרחבה עתידית

בית המדרגות האדומות

מאת: ירדנה גולן
 צילום: עמית גושר

ישנם דברים רבים לומר לזכותה של האדריכלית שרון נוימן. העיקרי שבהם, לפחות על פי הבית שתכננה בישוב בשרון, הוא העדר זחירות דעת. נוימן עובדת ברצינות, בלי קיצורי דרך, ובלי להיות כבולה לסגנון מסויים העלול להגביל את היצירתיות שלה.

אגז כלי העבודה של האדריכלית שרון נוימן מכיל מגוון מעניין אותו ליקטה ממקורות רבים. הסגנון שלה עוטה אמנם גלימה מודרנית, אולם מתחיה ניתן לראות בברור שכבות של השפעות ממקורות שונים, לעיתים רחוקים זה מזה, ועם זאת משתלבים היטב ביצירה הסופית. נוימן משוחררת לחלוטין מכבלים של סגנון כלשהו אליו היא מחוייבת, וככזו, היא נוטלת את הכלי המתאים לכל יצירה, ומוציאה תחת ידה בתים המותאמים למקום, לזמן ולמידתם של האנשים שיתגוררו בכל אחד מהם. האדריכלות של נוימן היא אישית במובהק, כפי שהיא מעידה בעצמה: "האדריכלות שלי היא מודרנית מטבעה, המשתמשת בפונקציה, מבנה וחומרים בדרך ישירה. היא מתכתבת עם אדריכלות ים תיכונית מקומית, עם הבאהאוס, ולפעמים גם עם השפעות מיפן או ממקסיקו, אבל משתדלת להיות מקורית ונקייה, ובעיקר אישית." הסגנון שלי משתנה בין פרויקט לפרויקט, תוך הקפדה על גמישות ובריחה מקיבעון" החופש אותו נטלה, מאפשר לה לתכנן בתים שיש בהם מימד אנושי מנחם ונעים, בתים שנבנו סביב רווחתם של הדיירים ולא סביב נחמתו של אדריכל. פעמים רבות אנו ניתקלים באדריכלים "כוכבים" המצטיינים עד מאוד במה שהם יודעים לעשות, אך, כל יצירה שלהם נראית תמיד כעוד ווריאציה על נושא המוכר להם היטב, משתמשים באותם כלים ובאותם פתרונות ללא הרף. אבל נוימן אינה כזאת, כפי שמוכיח הבית אותו תכננה: הבית ניצב על מגרש בן חצי דונם בישוב בשרון, משתרע על פני 170 מ"ר, ומכיל שני מפלסים. במפלס התחתון נמצאים חדר מגורים, פינת אוכל, מטבח, חדר עבודה המתפקד גם כחדר משפחה, וחדר רחצה. במפלס העליון מוקמו שני חדרי

"האדריכלות שלי היא מודרנית מטבעה, המשתמשת בפונקציה, מבנה וחומרים בדרך ישירה. היא מתכתבת עם אדריכלות ים תיכונית מקומית, עם הבאוהאוס, ולפעמים גם עם השפעות מיפן או ממקסיקו"

תאפשר להכפיל את שטח חלל המגורים ולהוסיף חדרים בשני המפלסים. החלל המרכזי בגובה שתי קומות, מהווה ציר תנועה עיקרי - כניסה, יציאה ראשית לגינה וגרם מדרגות. מימינו נמצאים מטבח עם שולחן אוכל המוכל בתחמומו ליצירת אווירה חמה, וחדר מגורים המשמש את בני הבית והאורחים. משמאל לחלל הגבוה מיקמה נוסף חדר עבודה ומשפחה, הפתוח חלקית לחלל המרכזי - כך נוצרת הפרדה בין הפונקציות השונות, ועם זאת לא נפגמת תחושת המרחב. מגרעת בקיר המפריד משמשת לאחסון עצים לאח, אלמנט דקורטיבי נאה. אולם ללא כל ספק, גרם המדרגות המחבר בין המפלסים הוא המרכיב הבולט ביותר בבית, וזה שמעניק לו את אופיו וחיונו. הצבע האדום

שינה לילדים ויחידת הורים. "הבסיס הרעיוני היה בית לפי מידה" מסבירה נוימן, "והתוצאה הסופית היא בית בצורת קובייה אשר ניתן להגדילו בגמישות רבה ובמספר שלבים עד למלוא זכויות הבניה, 235 מ"ר. החלל המלבני הוא החלל היעיל ביותר למגרש ולכן הולם את הפרוגרמה בצורה מיטבית, גם בשטח מצומצם יחסית". את האפשרות להגדיל את הבית בעתיד יצרה האדריכלית על ידי בניית גריד של עמודים וקורות בחזית האחורית של הבית, כאשר חלק אף זכה לגג - כל אלו יוצרים סוג של מרפסת מקורה חלקית, מעין יציר כלאיים רענן בין חוץ לבין פנים, אשר אליו הוסיפה נוימן וילונות לבנים לכל הגובה. מבנה זה יוכל לשמש בבוא העת כקונסטרוקציה מוכנה, אליה ניתן יהיה להוסיף יחידות בבניה קלה ונטולת סיבוכים אשר

[1] עצי הסקה מאוחסנים בתוך מגרעת בקיר המפריד בין חלל המגורים לבין חדר העבודה
[3] מראה כללי של חלל המגורים: המדרגות האדומות, הגשר, והנברשת המסוגנת מעניקים לחלל הלבן את זהותו ואופיו

הבוהק בולט מאוד על רגע הקירות הלבנים ויוצר פתרון מקורי המשלב פונקציונליות ברורה עם צורניות מרשימה במיוחד. הצבע האדום ממשיך גם במערכת גשרים בצורת האות "ר", המחברת בין יחידת ההורים לבין חדרי הילדים. "מדרגה שנוצרה במפגש הגשרים מאפשרת משחק בגובה החלל: באגף הימני החלל הציבורי גבוה יותר ואילו חדרי הילדים בגובה סטנדרטי, 2.70 מ', באגף השמאלי חדר האורחים בגובה סטנדרטי, וחדר השינה שמעליו גבוה יותר" מבהירה נוימן אשר השכילה לבחור בתבונה את הצורה, החומר והצבע של המדרגות והגשרים, ולהפוך אותם

חלל המגורים יוצר תחושת מרחב למרות השטח המצומצם יחסית. צינור המיזוג המתכתי נותר חשוף במתכוון והפך לאלמנט עיצובי המשתלב היטב עם המדרגות האדומות

[1] המטבח ופינת האוכל:
 חמימות ומגע רומנטי
 המרכיבים את הנוכחות
 התעשייתית של צינור
 המיזוג החשוף
 [2] פינה בחדר הרחצה

לאלמנט דומיננטי המקרין את נוכחותו על כל חלל הבית. העובדה שאין האדריכלית מחוייבת לסגנון מסוים, איפשרה לה ליצור עיצוב פנים לקטני (אקלקטי) וחופשי ממגבלות: היא שילבה פריטים משוק הפשפשים, נברשת דומיננטית, ריהוט שחלקו מודרני וחלקו עוטה ניחוח של יושן מכובד וכל זאת בתוך חלל גבוה ולבן. בנוסף לגרם המדרגות, נמצא בחלל גם צינור מיזוג אויר ממתכת לבנה, מסוג האלמנטים המוצנעים בדרך כלל. ניומן לא חששה לתת לצינור מקום בחזית הבמה, להותיר אותו חשוף, ועל ידי כך להוסיף מגע של סגנון תעשייתי, שגם המדרגות משתלבות בו היטב. וכך, בין קירות הבית, מנצחת ניומן על סימפניה הרמונית הממזגת בטבעיות וללא מאמץ בין ישן לחדש, בין אדום ללבן, בין מתכת לבין עץ, בין סגנון רומנטי רך ומנחם לבין סגנון תעשייתי.